

§. 67. Пригледатели.

Іерайлтани тѣ послѣ единогодишно пребиваніе въ постынї, тѣ; дѣто празднѣвахъ и първѣ тѣ Пасхѣ, дойдохъ до планинки тѣ, на краеве тѣ на Ханаанскій предѣлъ.

Тамъ избра Мшусей дванадесать мжжи, отъ всако кољно по единъ отъ найглавни тѣ, и гы проводи, да пригледатъ каква е та земя, и какъ бы можала найлесно да са освои. Първи тѣ имъ са били Іисусъ Навинъ и Халевъ.

Тий пригледатели стояли четиридесать дни въ Ханаанъ. Тамъ земя особито имъ са извла добра и оугодна; понеже тѣ намѣриха чрезвычайно плодоносна. Взеха съ себеси нѣколько плодове, за да гы покажијутъ на Іерайлтани тѣ да познајатъ Ханаанско то плодоносіе. Като са возвратиха назадъ та-вихъ на народа всичко то сно, което са видѣли. Ханаанъ, рекоха они, е благословенъ, и пленъ отъ найдрагоценны тѣ плодове; но мы не ще можимъ да го освоимъ. Градове тѣ тамъ са крѣпки и съ високи стѣни оградени. Жители тѣ храбрки и юнаци, съ които мы неможимъ да са сравнимъ.

На тыхъ рѣчи подигнаса въ народа плачъ, които е държалъ всичкъ тѣ ноци. На сутрѣшній денъ родиса страшно смѣщеніе. Ахъ, по добрѣ бы било да смы останали въ Египетъ! викаха вонтионици тѣ. Подобрѣ ще вѣди, да са вратимъ назадъ, нежели тѣка всинцима подъ саби тѣ на Ханаански тѣ юнаци да погибнимъ! Не; нито раскрачъ напрѣдъ не ще да идемъ! Прійтите да извиремъ Воеводъ, които да ны отведе пакъ назадъ въ Египетъ! Навинъ и Халевъ начнаха да сутѣшаватъ народа, съ напоминаніе за нѣйсказанно то Божиѣ всемогущество, което воистинѣ не ще да гы остави; но всичко то баше светно. Разареный народъ ищеше да гы сувѣнѣтъ съ камени. За едноядъ са изви Божиѣ то величество на Скинїа тѣ на Свидѣнїе то. Богъ рече на Мшусеи (които въ то времѧ са молили за народа): Четыридесать дни били са пригледатели тѣ въ Ханаанъ, четыридесать години трѣва тѣзи народъ да са скита самъ